

Aan: Mw. K. Lambregtse en dhr. B. Mesman, k.lambregtse@krimpenerwaard.nl
Van: Cliëntenraad Sociale Zaken Krimpenerwaard, cliëntenraad@krimpenerwaard.nl

Datum: 21 juni 2018
Onderwerp: Reactie op negen vragen over het nieuwe beleidskader Sociale Zaken naar aanleiding van de vergadering op 17 mei jl. en de memo van 7 mei jl.

Kernboodschap

De rode draad in onderstaande antwoorden van de Cliëntenraad op vragen van de gemeente in het kader van het te ontwikkelen beleidsplan voor Sociale Zaken is:

De Cliëntenraad adviseert de gemeente uit te gaan van de autonomie van de klant/kandidaat. De Cliëntenraad is ervan overtuigd dat deze manier van benadering de grootste kans van slagen heeft om de zelfstandigheid van de klant/kandidaat te vergroten. Hierbij is een goede communicatie onmisbaar waarbij uitlegbaarheid en transparantie aandachtspunten zijn.

Negen vragen en antwoorden

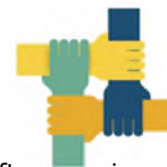
1. Wat kan de gemeente doen om ervoor te zorgen dat mensen in de bijstand kunnen meedoen in de samenleving?

Om dit te bereiken is goede communicatie en goed klantcontact een eerste vereiste. Dit kan bijvoorbeeld door klanten te ontvangen in een open en laagdrempelige omgeving. Daarnaast kunnen mensen ook een huisbezoek aanvragen, als men dit wenst. Tijdens dit contact dient de autonomie van de kandidaat centraal staan. Vraag mensen wat zij denken te kunnen en wat hiervoor nodig is. Veel mensen in de bijstand denken na over wat ze willen. Mensen met een uitkering kunnen mensen zijn met pech, fysieke en/of mentale klachten of mensen die fouten hebben gemaakt. De gemeente zou deze mensen op weg moeten kunnen helpen. Dit begint door hen te vragen wat zij denken nodig te hebben en dit serieus in behandeling te nemen. Een hogere en een vroegere investering in een persoon zou kunnen resulteren dat de gemeente minder geld kwijt.

Belemmeringen wegnemen zoals onder andere schuldenproblematiek en laaggeletterdheid aanpakken. Regel een goed vangnet door bijvoorbeeld de Duurzame Gebruikersgoederen te herintroduceren en geef laaggeletterden een cursus Nederlands. Mensen in schulden kunnen niet of beperkt werken en niet sparen.

2. Op welke manier kan de gemeente stimuleren dat mensen uit de bijstand gaan?

- Inzetten op duurzame uitstroom en kijken naar de marktvrage.
- Zoveel mogelijk inzetten op betaalde banen.
- Uitgaan van dat klanten willen werken om zelfstandig en zelfredzaam te zijn.
- De lat wat lager leggen qua aantal plaatsingen. De kans bestaat dat dit ten koste gaat van de kwaliteit. Is 25 klanten uitstroom per maand haalbaar?
- Reiskosten OV vergoeden. Denk aan geen mogelijkheid voor een abonnement vanwege concessies, armoedeval.
- Regelen van 'zaken' makkelijker maken waardoor men niet in de financiële problemen komt.
- Het is belangrijk dat de zelfredzaamheid van cliënten zowel niet over- als onderschat wordt. Maatwerk en tussentijdse evaluatie zijn hierbij belangrijk.
- Meer mogelijkheden tot (zij-instroom) scholing en leerwerk-trajecten. Dit zou beter zijn omdat:

- Dit mogelijk goedkoper is voor de gemeente en de bijstandsgerechtigde heeft een nieuwe mogelijkheid zich te ontplooiën en iets bij te dragen aan de maatschappij. Voor het toekomstperspectief moet er wel werk te vinden zijn dat aansluit bij deze opleiding.
- Als bijstandsgerechtigden een stageplek krijgen aangewezen of vrijwilligerswerk doen, hebben ze niets op terug te vallen. De gemeente kan geld hierin investeren maar het heeft geen toekomstperspectief, omdat als de persoon in kwestie niet wordt behouden door de werkgever in kwestie, de persoon in kwestie weer terug is bij af. Door een opleiding te volgen, heeft deze persoon een houvast en valt zo dus niet terug op nul.
- Dit bevordert de zelfredzaamheid van de mensen, als ze een nieuwe kans krijgen zullen ze meer hun best doen en zelf zoeken naar een baan die ze leuk vinden.

3. Moet de gemeente voor iedereen in de bijstand dezelfde inspanning doen?

Het is onmogelijk om te denken dat de inspanning van de gemeente voor iedere cliënt gelijk kan zijn. Wel dient de inspanning gelijkwaardig te zijn in de zin dat niemand genegeerd wordt.

Nee, je kan niet iedereen over één kam scheren. Er zijn verschillende individuele problemen en dus moet individueel per persoon gekeken worden. Sommige mensen kampen met depressie, anderen met financiële schulden en weer anderen met onprettige thuissituaties. De gemeente moet ieder persoon zijn verhaal laten doen en vragen wat diegene zelf denkt dat hij/zij nodig heeft en welke hulp fijn zou zijn. (antwoord ook op vraag 6)

Een vraag die naar boven komt bij de Cliëntenraad is: Zijn sociaal geactiveerde mensen geschikt voor sociaal activeringstrajecten?

De Cliëntenraad blijft benadrukken dat maatwerk belangrijk en effectief is. Het uitgangspunt dient te zijn wat goed is voor de mensen en 'niet het vullen van plekken'.

4. Welke inspanningen verwacht u van de gemeente?

Maatwerk, voor zover mogelijk, de cliënt helpen sterker te staan en laagdrempelige communicatiemogelijkheden zijn enkele van de belangrijkste inspanningen die men zou mogen verwachten van de gemeente.

In klantcontacten uitgaan van de autonomie van de klanten. Ga uit van de motivatie van de mensen en oefen geen dwang uit. Hierbij zou de omgekeerde toets gebruikt kunnen worden. Kijk naar wat mensen echt nodig hebben om uit de bijstand te komen i.p.v. targets die gehaald moeten worden. Dit gaat ten koste van de kwaliteit.

Heldere communicatie en uitlegbaarheid door klantmanagers bij onder andere een oproep.

Dat de gemeente de middelen die ze heeft zo goed mogelijk inzet om de zwaksten van de samenleving zo goed mogelijk te helpen. Dat ten minste onze gemeente armoede vrij kan worden binnen een bepaalde tijd.

Een reiskosten vergoeding, na 5 km, voor alle trajecten/trainingen, zoals eerder afgesproken.

Dat de gemeente in hun schriftelijke communicatie richting de uitkeringsgerechtigde de juiste brieven schrijft. En niet alles op een hoop veegt, maar duidelijk onderscheid maakt in soorten uitkering (o.a. Bijstand, IOW, IOAW en IOAZ) en welke regelgeving op iemand van toepassing is.

De problematiek werken en uitkering aanpakken. Iemand die een uitkering ontvangt en daarbij werkt, wordt geconfronteerd met ambtelijke bureaucratie. De formulieren waarop de gewerkte uren moeten worden geschreven, is in veel gevallen niet duidelijk (wel of niet invullen als er niet gewerkt is). Daarnaast is de termijn tot wanneer er moet worden ingeleverd kort. De verwijzing op de achtergrond meelopend in de vorm van de informatieplicht zorgt voor frictie. Verder is een verwijzing met uitleg naar de website van de Belastingdienst als het gaat om 'aanvraag/wijziging Toeslagen' geen overbodige luxe.

5. Waar houdt de begeleiding en investering van re-integratiemiddelen op van de gemeente?

Hier dient sprake te zijn van maatwerk voor zover mogelijk binnen de wettelijke kaders en het uitgestippelde beleid. Een voorwaarde is dat de begeleiding c.q. ondersteuning zinvol dient te zijn. Dit sluit aan op wat de kandidaat wil en kan (maatwerk dus).

6. Mag de gemeente met doelgroepen of profielen werken?

Beter is wellicht met trefwoorden te werken dan slechts doelgroepen of profielen. Bij het poortwachtersgesprek kan de cliënt bijvoorbeeld om een bijdrage worden gevraagd om te helpen bij een dergelijke indeling. De mogelijkheid bestaat dat dit bij een cliënt leidt tot nieuwe inzichten, bijvoorbeeld het werk voor een vereniging kan op een organisatorisch sterk profiel duiden. Waar iemand goed in is, omvormen tot een baan/opleiding met goede kansen voor de arbeidsmarkt.

Standaard de dossiers erbij pakken zodat men weet of iemand al bezig is met vrijwilligerswerk en er gekeken kan worden naar de passie, capaciteiten en vaardigheden van de persoon. Mensen zetten zich voor 100% in bij werk waar ze echt goed in zijn en wat ze leuk vinden.

7. Wat kan in de ogen van de CR de klant zelf doen in het kader van participatie en re-integratie?

- Zelf kennis en vaardigheden vergroten
- Vrijwilligerswerk doen
- Solliciteren

Let op: Een bepaalde groep heeft geen probleemoplossend vermogen. Voor hen is hulp en ondersteuning gewenst, mogelijk vanuit afdeling Sociaal Domein.

De belangrijkste richting aan de gemeente is dat een klant blijk geeft van aantoonbare intentie richting werk of sociale activering. Deze aantoonbare intentie dient individueel beoordeeld te worden omdat persoonlijke omstandigheden deze bepalen.

8. Wanneer vindt de CR dat een klant geschikt is om te werken?

- Wanneer er aandacht is voor financiële problemen.
- Wanneer er aandacht is voor psychische en/of lichamelijke klachten.
- Wanneer de klant gemotiveerd is en achter het geboden 'werk' staat en het dus niet tegen zijn/haar wil is.

Hier dient sprake te zijn van maatwerk voor zover mogelijk binnen de wettelijke kaders en het uitgestippelde beleid.

9. Wat is voor de CR passende arbeid en wat te doen als deze niet voorhanden op de regionale arbeidsmarkt?

Hier dient sprake te zijn van maatwerk voor zover mogelijk binnen de wettelijke kaders en het uitgestippelde beleid. Passende arbeid is arbeid wat past bij de persoonlijkheid van de klant.

De gemeente dient in deze veranderende tijden van flexibilisering en digitalisering de vinger aan de pols houden waar het het klantenbestand betreft. Herscholing en zinvolle re-integratie zijn essentieel. Ook vrijwilligerswerk kan een opstap zijn naar werk.

Verder kijken dan regionaal. Werken onder iemands niveau of erboven gaat letterlijk niet werken. Dit geeft gegarandeerd problemen op diverse vlakken, vooral psychisch. Verder is niemand slechts geschikt voor 1 functie.

Geef werk wat bij de mensen past en wat ze echt leuk vinden en je hebt de succesformule voor duurzame uitstroom.